

Motion till riksdagen

1988/89:Jo546

av Maggi Mikaelsson och Bertil Måbrink (båda vpk)
Dioxinförekomster i fisk längs Norrlandskusten

Fisket längs Norrlandskusten har utsatts för stora påfrestningar under de senaste åren. Först kom Tjernobylolyckan, vars radioaktiva strålning drabbade framför allt Gävleområdet. Därefter har stort uppslagna larmrapporter i massmedia talat om förekomst av dioxin i fisken. Effekterna av detta har blivit, naturligt nog, att konsumtionen av fisk har gått ned.

När det gäller cesiumhalten efter Tjernobyl, är uppgifterna säkra och uppmätta. När det gäller förekomsten av dioxin är uppgifterna mer osäkra. Forskarnas uttalanden i media bygger på spridda analysvärden och indikationer man fått av undersökningar av bottensediment i vissa kustområden och ett fåtal fiskar från framför allt Bottenhavet och Östersjön. Situationen är allvarlig och osäkerheten om hur det egentligen förhåller sig är förödande för både allmänheten som ska äta fisken och för fiskarna som ska fånga den. Det drabbar inte bara yrkesfiskarna utan också de 1000-tals fritidsfiskare som fångar sin husbehovsfisk vid kusten.

Det är därför mycket angeläget att dioxinförekomsten kartläggs, så att livsmedelsverket kan lämna rekommendationer om fiskens tjänlighet som livsmedel. Skulle det visa sig att fisken är otjänlig i något kustområde, måste myndigheten besluta om svartlistning så att fiskarna kan undvika fiske i detta område.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av kartläggning av dioxinförekomst i fisk längs Norrlandskusten.

Stockholm den 24 januari 1989

Maggi Mikaelsson (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

